

DECIZIE

08 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

președintele ședinței, judecătorul:

Iulia Sîrcu

judecătorii:

Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de către Cuzmiciov Nicolai și Cuzmiciov Olga,

în pricina civilă la cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Benedictus”, în procedura simplificată a falimentului privind tragerea la răspundere subsidiară a administratorului și fondatorului Societății cu Răspundere Limitată „Benedictus”, Cuzmiciov Nicolai și Cuzmiciov Olga,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2016, prin care a fost admisă cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Benedictus”, Melnic Vitalie cu privire la instituirea măsurii asiguratorii din patrimoniul persoanelor urmărite și aplicat sechestrului pe mijloacele acestora,

c o n s t a t ă

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016, a fost intentată procedura simplificată a falimentului în privința SRL „Benedictus”, cu desemnarea lui Melnic Vitalie în calitate de lichidator.

La 15 noiembrie 2016, lichidatorul SRL „Benedictus”, Melnic Vitalie, a depus în instanța de insolvență cerere, solicitând în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) și h) și art. 14 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvent în persoana fostului administrator – Cuzmiciov Nicolai și fondatorului întreprinderii Cuzmiciov Olga cu cota de participare de 50% din capitalul social, cu încasarea în mod solidar din contul acestora a sumei de 81 968,86 lei în masa debitoare a SRL „Benedictus”.

Totodată, lichidatorul a solicitat instituirea măsurii asiguratorii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor fostului administrator al debitorului, Cuzmiciov Nicolai și fondatorului întreprinderii Cuzmiciov Olga în valoarea sumei de 81 968,86 lei.

În motivarea cererii de instituire a măsurii asiguratorii, lichidatorul Melnic Vitalie a indicat că Cuzmiciov Nicolai și Cuzmiciov Olga, cunoscând despre înaintarea cererii de tragere la răspundere subsidiară de către lichidator, pot încerca să înstrăineze bunurile ce le aparțin cu drept de proprietate, situație în care, datorită lipsei masei

debitoare a întreprinderii insolubile, creanțele creditorilor validați nu vor putea fi satisfăcute.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2016, a fost admisă cererea lichidatorului SRL „Benedictus”, Melnic Vitalie, cu privire la instituirea măsurii asigurătorii și aplicat sechestru pe mijloacele financiare și bunurile lui Cuzmiciov Nicolai și Cuzmiciov Olga în limita sumei de 81 968, 86 lei.

La 04 ianuarie 2017, Cuzmiciov Nicolai și Cuzmiciov Olga au declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate și soluționarea problemei în fond cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a cererii de instituire a măsurii asigurătorii înaintată de lichidatorul debitorului.

În susținerea recursului, Cuzmiciov Nicolai și Cuzmiciov Olga au indicat că este neîntemeiat argumentul invocat de către lichidatorul Melnic Vitalie în cererea de tragere la răspundere subsidiară, precum că nedepunerea cererii introductive de către recurenți a dus la insolabilitatea debitorului, deoarece la caz datoriile SRL „Benedictus” în sumă de 81 968, 86 lei au apărut anterior, în perioada când întreprinderea era în stare activă. Astfel, nedepunerea cererii introductive nu a generat apariția unor noi datorii.

Declară recurenții că nu s-au eschivat de la predarea actelor de evidență contabilă și a ștampilei întreprinderii, cu atât mai mult că nici nu au cunoscut despre intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Benedictus”. Cuzmiciov Nicolai, în calitate de fost administrator al debitorului, urma să fie înștiințat de către administratorul provizoriu despre necesitatea depunerii referinței la cererea introductivă și a documentelor enumerate în art. 17 și 28 alin. (5) din Legea insolabilității.

Menționează Cuzmiciov Nicolai și Cuzmiciov Olga că ultima nu poate fi trasă la răspundere subsidiară, deoarece nu face parte din membrii organelor de conducere ale SRL „Benedictus” prevăzuți în art. 247 alin. (1) din Legea insolabilității și nici din categoria „alte persoane” care au cauzat insolabilitatea debitorului conform art. 248 alin. (1) din aceeași Lege.

Consideră recurenții că pentru a fi admisă cererea privind instituirea măsurilor asigurătorii, instanța de insolabilitate urmează să verifice temeinicia cererii de tragere la răspundere subsidiară și respectiv, în condițiile în care în speță cererea înaintată de către lichidator este neîntemeiată, aplicarea măsurilor asigurătorii este ilegală.

Potrivit art. 8 alin. (1) Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Materialele cauzei atestă faptul că copia încheierii Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2016 a fost expediată în adresa recurenților Cuzmiciov Nicolai și Cuzmiciov Olga, însă nu conțin informații cu privire la data expedierii și nici despre recepționarea acesteia de către ultimii.

În circumstanțele relevate, recursul declarat la 04 ianuarie 2017 de către Cuzmiciov Nicolai și Cuzmiciov Olga se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 20 ianuarie 2017, în adresa lichidatorului SRL „Benedictus”, în procedura simplificată a falimentului, Melnic Vitalie, a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către Cuzmiciov Nicolai și Cuzmiciov Olga, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

Intimatul nu și-a valorificat dreptul respectiv și nu a depus referință.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat cu menținerea încheierii recurrate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Art. 249 alin. (1) din aceeași Lege prevede că, odată cu cererea formulată conform art. 248, administratorul insolvenței/lichidatorul sau, după caz, comitetul creditorilor poate cere instanței de insolvență să instituie măsuri asigurătorii asupra bunurilor din patrimoniul persoanelor urmărite conform art. 248. Cererea de măsuri asigurătorii poate fi formulată și ulterior introducerii acțiunii prevăzute la art. 248.

În conformitate cu art. 174 alin. (1) CPC, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța poate lua măsuri de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În conformitate cu art. 175 alin. (1) lit. a) CPC, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârții, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

Iar art. 176 alin. (2) CPC prevede că sechestrarea bunurilor se efectuează în limita valorii revendicărilor din acțiune.

Din sensul normelor legale citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că măsurile de asigurare constituie acte procesuale cu caracter temporar menite să asigure executarea hotărârilor (încheierilor) judecătorești pronunțate, precum și să contribuie la păstrarea situației existente între părțile în litigiu până la finisarea cauzei în instanța de judecată.

Astfel, aplicarea măsurilor de asigurare contribuie real la prevenirea unei pagube ireparabile și astfel, constituie un mijloc eficient de protecție a drepturilor subiective ale participanților la proces, iar neaplicarea măsurilor de asigurare ar putea crea dificultăți sau ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Reieșind din cererea de tragere la răspundere subsidiară și din copiile înscrisurilor anexate la aceasta, lichidatorul SRL „Benedictus”, Melnic Vitalie, pretinde că fostului administrator al debitorului, Cuzmiciov Nicolai și fondatorului Cuzmiciov Olga, le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a SRL „Benedictus” și solicită încasarea

în mod solidar din contul acestora a sumei de 81 968, 86 lei pentru satisfacerea creanțele creditorilor.

Prin urmare, obiectul litigiului în speță constituie încasarea unei sume de bani, iar neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar putea crea dificultăți sau ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri de admitere a cererii.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de insolvență întemeiat și legal, prin încheierea contestată, a dispus admiterea cererii lichidatorului SRL „Benedictus”, Melnic Vitalie, privind instituirea măsurii asigurătorii - aplicarea sechestrului pe mijloacele financiare și bunurile fostului administrator al debitorului, Cuzmiciov Nicolai și fondatorului Cuzmiciov Olga în limita valorii acțiunii de 81 968, 86 lei.

Deci, nu pot fi reținute criticele recurenților cu privire la ilegalitatea încheierii instanței de insolvență, deoarece aceasta a fost adoptată cu respectarea și aplicarea corectă a legislației procedurale.

Mai mult ca atât, recurenții în mare parte invocă argumente ce țin de temeinicia cererii de tragere la răspundere subsidiară, care însă nu a fost examinată în fond de către instanța de insolvență, competentă de a o examina și respectiv, instanța de recurs este în imposibilitatea de a oferi răspuns asupra argumentelor invocate în acest sens în recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurenți sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către Cuzmiciov Nicolai și Cuzmiciov Olga și a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2016.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Cuzmiciov Nicolai și Cuzmiciov Olga.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2016, în pricina civilă la cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Benedictus”, în procedura simplificată a falimentului privind tragerea la răspundere subsidiară a administratorului și fondatorului Societății cu Răspundere Limitată „Benedictus”, Cuzmiciov Nicolai și Cuzmiciov Olga.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic